

for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd i Almindelighed vilde derfor være noget uøret og lader sig ikke gøre.

Men naar dette Forhold maaske har udviklet sig i noget højere Grad for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende end for andre Embeds- og Bestillingsmænd, saa er det netop, fordi deres Lønninger have været saa overordentlig slette, at det har været dem ganske nødvendigt at skaffe sig Ekstra-indtægter. Hvad siger det ærede Medlem til, at en juridisk Kandidat med en fortrinlig Eksamen i en Alder af 26 Aar ansættes i Ministerierne med en Begyndelsesløn af 900 Kr.? Det er i vore Dage en ganske overordentlig lille Løn, og hvis denne Mand ikke havde Lejlighed til at tjene noget ved Siden af, vilde det jo være ganske utidigt for ham at gaa den Vej. Men naar det er saa, at Aarsagen til, at saa mange Embeds- og Bestillingsmænd have søgt at skaffe sig Ekstra-indtægter, har været den daarlige Løn, saa er Vejen til at komme væk derfra at fjerne Aarsagen og give dem en rimeligere Løn. Derfor tror jeg, at selve det Skridt, vi her ere ved at foretage, at forhøje Lønningerne paa en Maade, som fra alle Sider erkendes for passende, i Virkeligheden er det eneste Middel til at komme bort fra det, det ærede Medlem paatalte.

Det ærede Medlem slog noget paa, at de Folk, der havde disse Bestillinger dels under Kommunen dels andre Steder, ved Siden af at de vare ansatte i Ministerierne, ikke bestilte ret meget i Statens Tjeneste. Jeg tror, det er med Urette. Den Tale, at der ikke bestilles noget i den saakaldte røde Bygning, er jo ret gammel Tale, og jeg har hørt den meget ofte. Men jeg vil her fra dette Sted, ligesom jeg har gjort det i det andet Ting, aflægge det personlige Vidnesbyrd, efter nu at være bleven bekendt med Forholdene i denne Bygning, at det er ikke sandt. Der bestilles meget, der gøres meget og godt Arbejde af Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd. Maaske arbejdes der noget mere i nogle Kontorer end i andre, fordi Arbejdet presser stærkere paa der, men det er urigtig Tale, naar man i al Almindelighed kommer med en saadan Paastand som den, at der i disse Kontorer arbejdes med mindre Energi end andre Steder. Der arbejdes baade med Energi og med Dygtighed. Men jeg tror ganske vist, det vil anspore Energien og Dygtigheden endnu yderligere, naar man herefter giver dem en rimelig Lønningsforhøjelse.

P. G. C. Jensen: De Ytringer, jeg tillod mig at fremsætte med Hensyn til de kollegiale Domstole, bleve ikke modtagne med nogen særlig Velvillie, hverken af det ærede 2det Medlem for 3die Kræds (Reedtz-Thott) eller af den ærede Minister. Den førstnævnte ærede Taler begyndte med at sige, at han vilde tale om Sagen. Som om jeg ikke havde talt om Sagen! Men det skal jeg nu slet ikke bebrejde ham, men hvis det skulde betyde, at Domstolene vedkom ham aldeles ikke, og derom vilde han ikke sige noget, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at han selv talte om Ting, som slet ikke foreligger her, nemlig om de udenrigsministerielle Embedsmænd. Den ærede Minister viste, forekommer det mig, en ret paafaldende Kulde overfor det af mig rejste Spørgsmaal, idet han indskrænkede sig til at sige, at det sorterede under andre Ministre, saa det vilde han ikke tale om. Alle disse Departementschefer, Generaldirektører, Statsraadsssekretærer, Kontorchefer og Fuldmægtige sortere vistnok ogsaa under alle andre Ministerier. Her er, saavidt jeg ved, udtrykkelig nævnt Matrikulskontoret, som jo ikke vedkommer den ærede Minister, endvidere krigsministerielle Embedsmænd o. s. v. Det kunde han meget godt tale om og have en Mening om. Men jeg vil i alt Fald haabe, at de ærede Ministre, hvem denne Sag særlig vedkommer, ville tage Sagen op og læse, hvad der staar i Rigsdagstidenden derom. Jeg kan kun beklage, at den ærede Finansminister ikke har nogen Mening om Sagen, før han faar talt med sine Kolleger.

Harald Jensen: Den højtærede Minister udtalte, at en Grund til det Forhold, som jeg paatalte, var de daarlige Lønninger. Ja, jeg erkender, at det er en Vej til at komme frem — og det forekommer mig at være den værdigste Maade —, at man betaler for et Arbejde, hvad det er værd, saaledes at de vedkommende kunne eksistere og ikke behøve at have nogen Bibe-skæftigelse. — Saa kan man ogsaa med større Kraft paatalte Misligheder paa dette Omraade. Jeg har slet ikke, som den højtærede Minister sagde, udtalt, at der ikke blev bestilt noget i Ministerierne; jeg udtalte kun, at man fik let det Indtryk, at det var den Slags Embeder, hvor der intet var at bestille, men en stor Del at fortjene. Dette Indtryk paatrænger sig uvilkaarligt, naar man læser Folketingsbetænkningen med den deri aftrykte Liste. Jeg tvivler aldeles ikke om, at der arbejdes